

tillfyldt det ærede Mindretal nogen egentlig Styrkelse i dets Opfattelse; men det er en Smagsag, som jeg vil lade det ærede Mindretal om. Jeg beklager, som sagt, at det ærede Mindretal ikke har villet arbejde mere, men har nedlagt Vaabnene. Man maa tage til Takke med, at Mindretallet, naar det kommer til Stykket, dog viser sig saa nedladende at stemme med os.

De Bemærkninger, jeg vil gøre til den højtærede Indenrigsminister, angaa for det første en Udtalelse, som kaldt fra den højtærede Minister under Sagens anden Behandling. Jeg var desværre forhindret i at være til Stede og høre et af de Foredrag, som blev holdt af den højtærede Indenrigsminister, men nu ser jeg af Tidenden, at den højtærede Minister har henvendt en Udtalelse til mig i min Egenskab af Udvalgets Formand, og med den højtærede Formands Tilsludelse maa det være mig tilladt at gengive den efter Tidenden; den findes i Folketingstidenden Sp. 2623 og lyder saaledes: „Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), som er Formand for Udvalget, var jo meget ivrig nu for denne Sags Fremme. Det glæder mig, jeg finder det meget fyldestgørende. Det ærede Medlem har nu som Formand siddet paa Sagen paa fjerde Aar, og jeg paaskønner, at den er kommen frem. Nu synes han, at den skulde gaa meget hurtigt; thi han vilde gøre den lige ind i Fællesudvalg.“ Denne Udtalelse fra den meget ærede Minister er i Formen, forekommer det mig, mere spydig end høist nødvendig, og i Indholdet kan det se ud, som den meget ærede Minister har villet brejde Udvalget, og da navnlig mig som dets Formand, at det ikke hurtigt nok har fremmet denne store og betydningsfulde Sag. Jeg skal derfor tillade mig kortelig at give en historisk Redegørelse for, hvorledes Arbejdet er fremmet i dette Udvalg, som jeg har haft den Ære at lede i denne Sag. Da Sagen kom for første Gang for 3—4 Aar siden, forelaa den saa utilstrækkelig oplyst i dens mange Enkeltheder og Detailler, idet Lovforslaget ikke blot vedrører Organisationsationen, men tillige er en Lønningss- og Pensionslov for det store Personale, der vist udgør mellem 6 og 7000 Mennesker, som ere ansatte ved Statsbanedriften, at Udvalget var enigt om at kræve af Indenrigsministeren Besvarelse af en Række vigtige Spørgsmaal; men denne Besvarelse lod vente saa længe paa sig, at der endog gik Maanedes hen, saa at hele Udvalget, Mindretal som Flertal, Venstremænd som Højremænd, alle vare enige om at erindre den højtærede Minister om, at Udvalget havde rettet en Del Spørgs-

maal og vi ventede paa Svarene; langt om længe kom Svarene, men saa sent, at det ikke var muligt at fremme Sagen det første Aar. Naar den altsaa ikke blev fremmet til Indstilling her i Tinget det første Aar, bærer den højtærede Indenrigsminister sin Del af Ansvaret derved sammen med Udvalget, idet Oplysningerne ikke kom saa hurtigt, som Udvalget havde ventet. Det næste Aar forelagde Ministeren Lovforslaget paa ny, men det varede ikke mere end 3—4 Maanedes, før den højtærede Regering opløste Folketinget, og derved blev selvfølgelig ogsaa dette Lovarbejde afbrudt. Det bærer jeg dog ikke Skylden for. Da Rigsdagen traadte sammen paa ny efter Opøsningen, undlod den meget ærede Minister at forelægge Lovforslaget. Det bærer jeg heller ikke Skylden for. I forrige Samling arbejdede Udvalget videre paa Sagen, udarbejdede det Materiale, der var samlet, og afgav en Betænkning til Tinget; men Regeringen sendte Rigsdagen hjem den 1ste April. Det bærer jeg heller ikke Ansvaret for. Det var Regeringen, der kunde have levet Rigsdagen den fornødne Tid, Udvalget gjorde sin Indstilling og afgav sin Betænkning, før Rigsdagssamlingen sluttede. Jeg mener derfor, at den højtærede Minister ikke har synderlig Ret til at kaste en sliq Anke over paa Udvalget for Mangel paa Flid i denne Sag. Det har været Udvalgets Opgave, og jeg tror, det er lykkedes, i alt Fald saa nogenlunde, at fremlægge denne Sag, der jo er meget indviklet og vanskelig for Tingets Medlemmer at sætte sig ind i, saa klart, som det paa nogen Maade har været muligt. I alt Fald har jeg ikke fra noget Medlem, der har haft Ordet i denne Sag, hørt, at der manglede Oplysninger om noget af de Forhold, der berøres af denne Lov, men Udvalget har været i Stand til at fremlægge Sagen saa vel belyst, at en saadan Anke ikke har fundet Udtryk her i Tinget. Naar den meget ærede Minister talte om Henvisningen til Fællesudvalg og i det samme Foredrag udtalte, at det gerne kan være, at det kan have nogen Betydning, at Forslaget kommer til Fællesudvalg med dertil hørende „Aktorder og Lodtrækning“, ved jeg dog ikke noget om, at man trækker Lod om Sagerne i et Fællesudvalg. Derimod ved jeg nok, at den Regering, hvoraf den ærede Minister er Medlem, en Gang har fremsat et Forslag til en Grundlovsforandring, hvorefter Fællesudvalgene skulde foretage Lodtrækning om de Sager, om hvilke der ikke kan opnaas Enighed. Den højtærede Minister maa ikke forveksle dette Forslag med, hvad der er gældende Lov; endnu tror jeg ikke,